

23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

(Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία».

† Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ᾠχος ρα̣ Γα ϕ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Α _{δλ} ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ^Γ _{ζζ}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

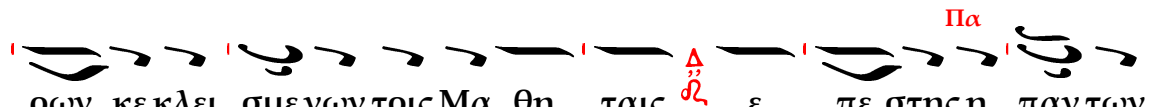
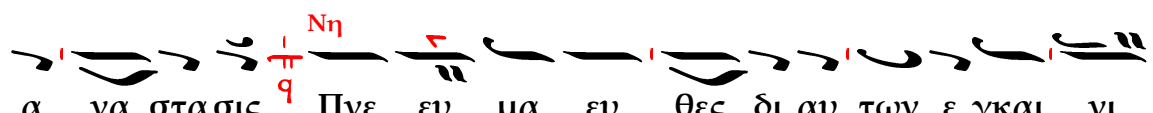
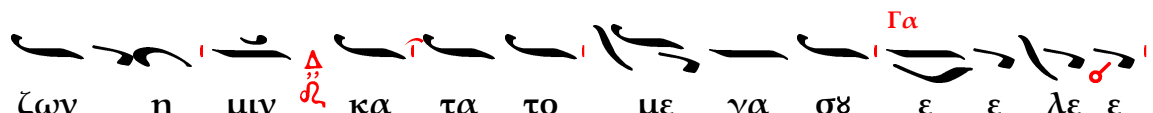

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Α _{δλ} ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου ^Γ _{ζζ}

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος ρα̣ Γα ϕ

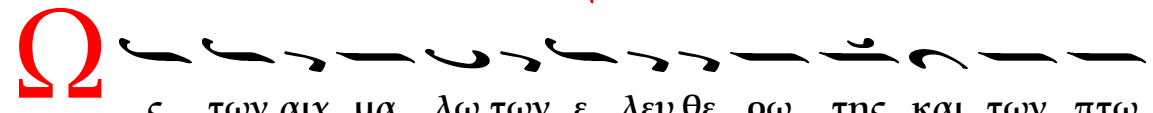
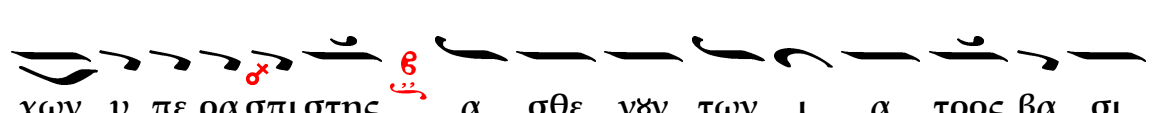
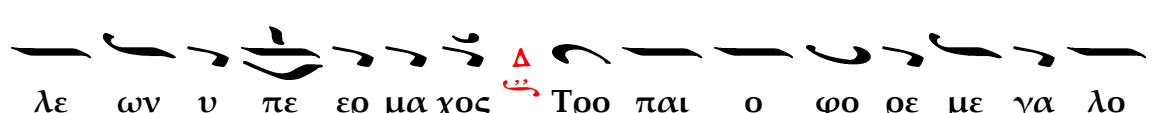

Ε ^{Γα} σφραγι ^{Νη} σμε ε ^Γ νου του ^Α _{δλ} μνη μα τος η Ζω η
εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος ^{Νη} _{ζζ} και των θυ

 ρων κεκλει σμενων τοις **Μα**θη ταις **Πα** ε πε στηση παντων

 α να στασις **Νη** Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι

 ζων η μιν **Γα** κα τα το με γα σθ ε ε λε ε

 ος

Δόξα.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

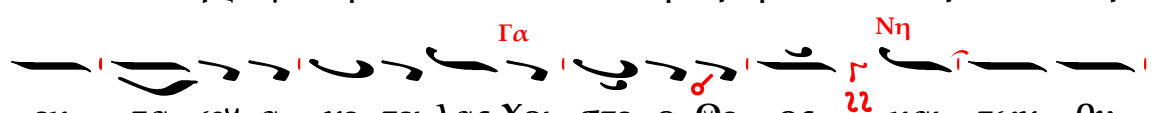
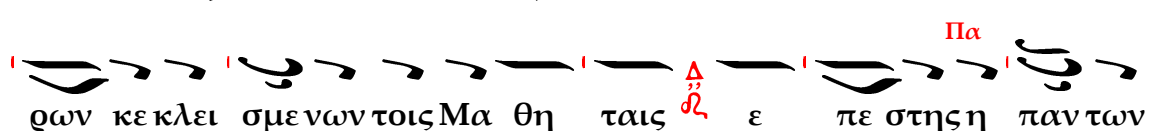
Ἦχος Δι-Θ

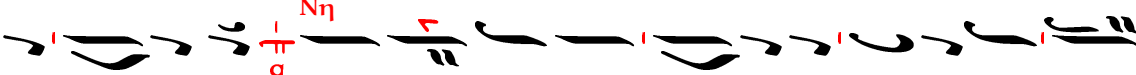
Ω

 ς των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω

 χων υ πε ρα σπιστης α σθε νων των ι α τρος βα σι

 λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο

 μα ρ τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

 θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Γα φ

Ε

 σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η

 εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ

 ρων κεκλει σμενων τοις **Μα**θη ταις ε πε στηση παντων

 α νά στασις Πνευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι

 ζων η μιν κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο

 ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

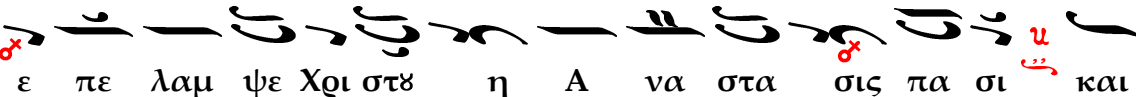
[Ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου,
 ὁ Πολυέλεος, διὰ τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτήν.]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε - ς

A νε τει λεν ι δα το της χα ρι τος ε αρ

 ε πε λαμ ψε Χρι στῶ η Α να στα σις πα σι και

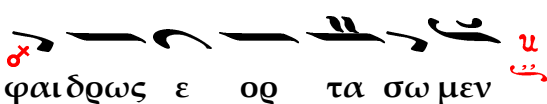
 ταυ τη συ υν εκ λα αμ πεινυν Γε ωρ γι ς ς τῶ Μα αρ

 τυ ρος η πα νε ε ορ τος και φω το φο ρος η με

 ρα δευ τε α α παντες λαμπρο φο ρην τες εν θε ως

 φαιδρως ε ορ τα σω μεν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

T ω φο βω των Ε βραιων κε κρυμ με νων των Μα θη

των και εν τη Σιων συνηγμενων εισηλθες
 προς αυτους Αγαθε και εστης κλεισμενων των
 θυρων εν μεσω αυτων χαροποιος και υ
 πεδειξας αυτοις τας χειειρας και της αχραν
 τος πλευρας των μωλων παλεεγων των απιστων
 τι Μαθητη φερε την χειειρα σου και ερευν
 να ο οτι αυτο ος εγω ειμι ο διασεε
 παθητος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
 Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γαϕ

Ποθωζε εοντι τω τω δεσποτω πυροπο
 λω μενος ανδρει ο φρονως τα της πλαανης
 τα μειει ακαατεβααλες και ενσταδιω χρι
 στο ονω μο λογησας τροπαιο φορεπαμμαα
 καρτεεωρ γιιε Μαρτυς ενδοξε χριστον τον θεον ι
 κετευε δωρησασθαι ημιν το μεγαλεε

γερ σε ε ως της βα α σι λει ει ει ας αυ τϛ ϛ
 με τε ε εσ χες υ περ η μων νυν δε ο ο ο με
 νος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Δι-Ϟ

δων μϛ την πλευραν και τας τρη σεις των η λων
 θω μα τι α πισταις τη ε μη α να στα σει
 ο Κυ ρι ι ος ε ε λε γεν α να στας ε εκ τϛ
 μνη η μα τος ο πα νο ο με νος τοις Α πο στο
 λοις αρ ρη τως ο δε Δι ι δυ μος πει σθεις ε βο
 α τω Κτιστη Θε ος μϛ ει και Κυ ρι ος (δίσ)

* * *

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται
 χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου Ϟ

κ νε ο τη το ο ο ος μϛ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϛ ϛ ϛ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

O^{Δι} ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

ι ι ϛ ϛ^{Βϛ} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{Βϛ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

A^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

K^{Βϛ} αι νυν και α ει και εις τϛς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

A^{Βϛ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

 ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

 α αν

Προκείμενον, ἦχος Βουξ

Ε παι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ι

 ον αι νει τον Θε ον ος Σι ων

 Ο τι ε νι σχυ σε τς μοχ λς των πυ λων ος

 ευ λο γη σε τς υι ος ος εν σοι

 Ε παι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ι

 ον αι νει τον Θε ον ος Σι ων

 Ο τι θεις τα ο ρι α ος ει ρη νην και

 στε αρ πυ ρου εμ πι πλων σε

 Ε παι αι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ

 ρι ι ον αι νει τον Θε ον σου Σι ι ω ω ω ω ων

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - ς

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη΄ 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε
Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ιδ ε γ α ρ α λ η η η η
θει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σαςτας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μϝ

Μη αποριψης με απο τσ προσωπσσ και
το Πνευμα σσ το αγιον μη αν τα νε λης απ ε
μσ

Αποδος μοι την αγαλλι ασιν του σω τη
ρι ου σσ και πνευμα τι η γε μο νικω στη ρι ξον
με

Διδαξω ανομους τας οδς σσ και ασε
βεις επι σε επι στρεψσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτη ρι ιας μσ αγαλλι ασε ται η γλωσσα μσ την
δι και ο συνησσ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μσ αναγγει την αινεσιν σσ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω Θεω πνευμα συν τε τριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και τεταπείνωμένην
ο Θεός ουκ εξουδένωσε

Αγαθόν Κυριεν τη ευδοκία
σπτην Σιών και οικοδομηθη τα τειχη Ιε
ρυσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιο
νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοισθεις επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο Θεός

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταισ των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και ει και εις τους αιωνων αιωνων
Αμην Ταισ της Θεοτοκος πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των

φθ^Δ ωσ περ η λι ος εκ λα αμ ψας τρι η με ρος^π
τον ζο φε ρον χει μω ω να^Δ α πη λα σε της α μαρ
τι ας η μων^π αυ το ον α α νυ μνη σω μεν^Δ ο τι δε
δο ο ξασαι^π

Η βα σι λισ των ω ρων^Δ τη λαμ προ φο
ρω η με ε ρα^Δ η με ρων τε βα σι λι ι δι φα
νο τα τα^π δο ρυ φο ρου σα τε ερ πει^Δ τον εγ
κρι τον της Εκ κλη σι ας λα ον^π α παυ σω α α νυ μνη σ
σα^Δ τον α να στα αν τα Χρι σον^π

Π υ λαι θα να τς Χρι στε^Δ ου δε τς τα φθ σφρα
γι ι δες^Δ ου δε κλει θρα των θυ ρων σοι αν τε
στη σαν^π αλλ εξ α να στας ε πε ε στης τοις φι
λοις σου^π ει ρη η νην Δε σπο τα α δω ρθ με νος^Δ την
παν τα νθν υ πε ρε ε χθσαν^π

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἦμῶ σε Γεώργιε Δαυὶδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δῆ.
Ῥδὴ ἀΐ. Ἦχος ἀΐ. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπερ ἡλιον ἐξηστραψεν ἡ μνημησὺν
μαρτυροῦν Χριστὸς ὁ πλιιταὸς ὡς γὰρ ἀκτινας
παμφαειστων θάυματων τὰς ἀγαθὰς εἰς παῖσάντην
γῆν λαμπρῶς ἐξεδισκευσεν ὡς φωτὸς φορετὴ
ὡς ὡρολογίου

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονομαχημυριονικε Χριστὸς Ἀθλητὰς
δοξοδοξοῦν μοι τὰς ἀθλῶν με ἐλψαί και ἀγωνισμα-
τα τὰ σαπέρ ετλησανδρικως τω ποοθωΧρι-
στῶ σοφῆς Ἐκπυρῶμενος ὡ και ἐζήσγη
θοομεενος

Δόξα.

Νεὸς ὡφθῆσεν πολεμοῖς ἰκανὸς τῆ χειρὶ
ἀλλος Δαυὶδ ἀνδρείος ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γο

λι αθ τον α ντι παλον και συ ητ τα ας κα θε λων
βο λαι αις ται αις των λο γων σε στε φα νι τα Γε ω ωρ
γι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ς α νεκ φρα στος ω ραι ος φρι κα λε ος ο
σος ξε νος ο το κος Κο ο ρη ως υ πο μα
ζι ον και γαρ τον πα ντε λει ον Θε ον θη λα α ζεις σαρ
κι πα ρα α δο ο ξον α κς σμα βρε φο τρο φε Μη
τρα α να αν δρε

Τῆς Ἑορτῆς.
ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Σ τε ρε ω σον με Χρι στε ε πι την α σει στον
πε ε τραν των ε ντο λω ων σου και φω τι σον με φω
τι ι τσ προ σω πσ σκ ε στι γαρ α γι ος πλην σε φι
λα ανθρωπε

Τροπάρια.

Κ αι νς αν τι πα λαι ων αν τι φθα ρτων δε α
φθα ρτς δι α Σταυ ρσ σκ Χρι στε τε λε σας η

μα ας εν και νο τη τι ζω ης πο λι τευ εσθαι α ξι ως

προ σε ε τα ξας

Εν τα φω πε ρι κλει σθεις τη πε ρι γρα πτω σα ρ

κι ι σθ ο α πε ρι γρα πτος Χρι στε α νε ε στης

θυ ρων κε κλει σμε νων δε ε πε ε στης σθ τοις Μαθη ταις

παντο δυ υ να με

Τους μω λω πας σου Χρι στε ους ε κου σι ως υ

πε ε σης υ περ η μων τοις Μαθη ταις σφυ λα α

ξασμα ρ τυ ρι ον της σης ε δει ξας εν δο ξη Α να στα α

σε ε ω ω ω ως

Τοῦ ἁγίου. Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνδρομος ε ξε λα μ ψεν η μιν η πα νεν δο ξος

μνη η μη Η τθ θε ρα πο ντος τη Α να στα σει

Χρι στθ εν η η συν ελ θον τες οι πι στοι φαι δρωσ ε

ορ τα α σω ω μεν

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε υ φρανθη τε γη και ου ρα νοι τα τε ο ρη και
 πα αντες β νοι σκιρ τη σα τε ρειθρα θαν μα των και
 γαρ υ ψο ο θεν η μιν ομ βρο βλυ τει ο Μαρ τυς Γε
 ω ωρ γι ι ος

Δόξα.

Γ η πα σα και βρο τει ος φυ λη ου ρα νος τε συγ
 χαι αι ρει στρα τος Α γγε λων τε ο πρω το στρα τη
 γος γαρ Χρι στς ε νυν Γε ωρ γι ος εκ γης βαι νει προς
 ου ρα α νι ι α

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ε υ φρανθη τι τερ π Μα ρι αμ ει και χθες ως ρομ
 φαι αι α γαρ την καρ δι αν σου ο του Υι ου σου
 Σταυ ρος δι η ηλθεν αλλ ουν ως εκ πα στς τα φ
 α νε ε τει ει λεν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς

τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, * πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκῶς αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἐνδοξὸν ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, * πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Δι-ϑ.

Ως ἐν μεσῶν Μαθητῶν σπαργεῖν
 Σωτηρὴν εἰρηνην διδῶς αὐτοῖς ἐλθεκαί
 μεθῆμων καὶ σωσον ἡμασ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
 * * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τολμᾶν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὅστοῦν; πάντως ἢ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἢ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. (†303)

Στίχ. Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι ἀχένα χαλκός.

Ὁ ἔνδοξος καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέφας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιούσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρῶν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκέρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν κοντῶ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀφαμένου, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέῦσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῶ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἤρμοσμένῳ, δεθείς, κατὰ πρानοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθείς, αὔθις ὑγιῆς καθίσταται, θείου Ἀγγέλου ἐπιστασία.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ Μαγνητίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· οἱ τῇ τοῦ βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὠμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέστου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς, ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπίρεται καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι, ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημείου, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῶ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρός, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως· Τίς τε εἶη καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἶδωλα πλάνην, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ, πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων καὶ ἀεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾷ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, οὗ τὸν βοῦν τελευτήσαντα, ὁ Ἅγιος ἤγειρε· τῷ δὲ τοιοῦτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσασατο ξίφεσιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθείς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἔτι, διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον εἰσελθόντα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεὸς καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν. Τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι ὡς μόνος Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθέντα τὰ εἶδωλα πάντα καταπεσεῖν καὶ συντριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτὰς τῶν Δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θάπτον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι. Τοῦ δὲ βασιλέως κελεύσαντος αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλίδα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ἐκείνη δέ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ τῷ Θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, στρατηλατῶν. (†303)

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῇ κάρας,
Ἐῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,
Χριστῷ πεποιθῶς ὥσπερ ἀλκαία λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ μάγων. (†303)

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας
Ψυχῆς νοσοῦσης εὔρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ. (†303)

Στίχ. Λαιμόν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕννιν δὲ τὴν σπάθην,
Γεωργεῖ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δονάτου καὶ Θερινοῦ. (†250)

Στίχ. Εἶπει, Θερινέ, συνθερισθεὶς Δονάτῳ,
Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχ. Θεῖαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου
Κακὴ κεφαλὴ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰβερίου (Ibar, Iberius), κήρυκος καὶ ἐπισκόπου ἐν Λέινστερ (Leinster) καὶ Μέαθ (Meath), προστάτου τῆς νήσου Βεγγερίνου (Beggerin) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†500)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Πουσίνης (Pusinna), μεθ' ἑξ ἀδελφῶν, τῶν ἐν Καμπανίᾳ τῆς Γαλλίας. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γεράρδου, ἐπισκόπου Τούλου (Toul) ἐν Γαλλίᾳ. (†994)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀδαλβέρτου, ἐπισκόπου Πράγας. (†997)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Τσενκούρσκ Ἑρωσίας. (†1462)

Στίχ. Ἦδειξε μωρὰν ἀνθρώπων τὴν σοφίαν,
Ὁ σαλὸς Γεώργιος μωρῶς βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ Κυπρίου, ἐν πόλει Πτολεμαΐδος (Acre) μαχαίραις κατακοπέντος. (†1752)

Στίχ. Γεώργιος νῦν τῷ Γεωργίῳ ἅμα,
Νέος παλαιῶ συνετάχθη ἐνθάδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Λαζάρου τοῦ Βουλγάρου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1802.

Στίχ. Λάζαρος ὄφθη Χριστοῦ ὀπλίτης νέος·

Στερόως ἀθλήσας αἰκίαις ἀνυποίστοις.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἑορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν καὶ σωτήριοι ὁμολογίαν.

Στίχ. Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,

Σὴν Σῶτερο ὀρμὴν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠδὸς Ἱ Πα φ

ᾠδὴ ἀ΄

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π

ᾠδὴ γ΄

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν

ω στερε ου ου με ε θα

ὠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε'

Ορθρι σω μεν ορθρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστηςτου τα φου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον ειστουςαι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος ἢ θ' ᾠδῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Σ ε την φα ει νην λα μπα δα α και μη τε ρα τϵ

Θε ου την α ρι ζη λον δο ξαν και α νω τε ραν

πα ντων των ποι η μα α των εν υμ νοις με γα λυ υ

νο ο μεν

Σ ου την φα ει νην η με ρα αν και υ περ λαμπ ρον

Χρι σε την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος

καλ λει τοις Μα θη ται αις σϵ ε πεσ της με γα λυ υ

νο ο μεν

Σ ε τον χο ι κη πα λα α μη ψη λα φω με νον

πλευ ραν και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α

ϋ λθ θει ας ου σι ι ας εν υμ νοις με γα λυ υ

νο ο μεν

Σ ε τον ως Θε ον εκ τα α φϵ α να σταν τα Χρι

σον ου βλε φα ρις ι δον τες αλ λα καρ δι ας πο

θω πε πι στευ κο ο τες εν υμ νοις με γα λυ υ νο ο
μεν

και ἀργῶς

Σ ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α
α δα α α α και μη τε ε ρα τϛ ϛ Θε
ε ε ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον
δο ξα αν και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν
τω ων των ποι οι η η μα α α τω ων εν
υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ
νο ο ο ο μεν

Σ ου ου την φα ει ει νην η η με ε ε ε
ε ρα α α αν και υ πε ερ λαμ προ ον Χρι
ι ι στε ε τη η η η ην ο λο ο φω ω το ον
χα ρι ιν εν η η ω ω ραι αι ος κα α α αλ
λει ει τοις Μα α θη η ται αι αις σϛ ϛ ε
πε ε ε στης με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ε ε τον χο ι ι κη πα α λα α α α

α μη η η η ψη λα φω ω με νο ον πλε

ε ευ ρα αν και αι αι αι αι μη φλε ε ξα αν τα α

ταυ τηην πυ ρι ι τω ω τη ης α υ υ υ υ

λθ θ θει ει ας ου ου σι ι ι α ας εν

υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ε ε τον ως θε ε ον ε εκ τα α α α

α φθ θ θ θ α να στα α αν τα α Χρι

ι ι στο ον θ θ θ θ θ βλε φα α ροι οις ι ι

δον τε ες αλ λα α κα αρ δι ι ας πο ο ο ο

θω ω πε πι ι στε ευ κο ο ο τε ες εν

υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Τοῦ ἁγίου. Φωτίζου, φωτίζου.

Α γι ε τϑ Θε υ πρεσβευ ε υ περ η μων ^Δ _{δλ}

Γ λυ κυ τα την δρο σον ^ν _{δλ} ο ο ρη στα λα

ξα τε ^π _q και συ κατ ε ξαι ρε τον σκι ιο τα ^Δ _{δλ} το

ο ο ρος το Α γι ον ^π _q χο ρευ ε νυν και α γα αλ λϑ

φαι δρωσ ^Δ _{δλ} ε ευ ρεσ και γα αρ κρα τισ τον τον με ε γαν ^Δ _{δλ} Γε

ωρ γι ον ο ρο φυ υ λα α κα ^π _q

Α γι ε τϑ Θε υ πρεσβευ ε υ περ η μων ^Δ _{δλ}

Α ι νϑ σιν αι συ μπασαι ^ν _{δλ} νυν πατρι αι αι των ε

θων ^π _q ευ λο γϑ σιν υ μνϑ υ σι ^Δ _{δλ} και συμ φωνως κρα

ζϑ σι ^π _q Χαι ρε Σω τηρ των πι στω ων η χα ρα ^Δ _{δλ} χαι αι ροις

και συ υ ευ χος Α θλο φο ο ρων ^Δ _{δλ} Γε ωρ γι ε υ περ θα

αυ μα α στε ^π _q

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ _{δλ}

Ρ α βδι σμα τα ξε ε σεις ^ν _{δλ} και των βϑ νευ ρων τϑς δαρ

μϑς ^π _q τας κρη πι δας τον λα ακκον ^Δ _{δλ} της α σβε στϑ σε βο

μου ταλ λα τε ο σα υ πε ε στης α θλων Μα αρ τυς

Χρι στς 8 πα ντα μα κα ρι ι ζω και τον τρο χον κα τα

σπα α ζο ο μαι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Η δο ξα το κα αλλος η ω ραι ο της των πι

στων η τρυ φη των Α γγε ε λων κο σμη το δι α

σω σμα πα να γνε Μη τηρ Χρι στς 8 τς Θε 8 τς 8ς

εις την γη ην σκε πην προσδρα μο ο ντας συ ντη ρη σον Πα να

γι ι α α μμ

Ἡ καταβασία

Ο Α γ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Πα ρ θε νε χαι αι ρε και πα

λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε σει
 του ου το ο ο ο ο κχ υ υ υ σχ υ υ υ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τθ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάρια.

Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Εμων μελων χειρι σου ε ξε ρευ νησας τας
πλη γας μη μοι θω μα Α πι στη σης τραυ μα τι
σθεν τι δι α σε συν Μα θη ταις ο μο
φρο νει και ζων τα κη ρυτ τε Θε ον

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι θ

Εαρη μιν ε ξε ε λαμ ψεν η λα αμ πρα
τς Δεσπο ο τς και θει α ε ξα να α στασις
προς ς ς ρα νι ι ον πα α σχα εκ γης η μας πα α ρα
πε εμ πον ταυ τη δε συ υν εκ λα αμ πει τς
πα νεν δο ξς Μα αρ τυ ρος Γε ω ω ρ γι ς ς η
μνη η μη Η φω ταυ γη η η η ης ην φαι δρωσ
τε λε σω μεν ι ι να θει ει ας α ξι ω
θω μεν χα α ρι τος προς Χρι ι στς τς ς Σω τη η
ρος

Καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. ᾠχος Γα ρ

Σ η με ρον ε αρ μυ ρι ζει ^π₉ και και νη κτι
σι ις χο ρευ ει ^ρ₂ ση με ρον αι ρονται κλει θρα ^π₉
θυ ρων και της α α πι στι ας ^ρ₂ Θω μα τς
φι λς βο ων τος ^Δ₉ ο Κυ ρι ος και αι Θε ος
μς ^ρ₂

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον ^π₉ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις ^π₉ Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π₉

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του ^π₉ αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^ρ₂₂ Σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος Ἱ Πα ρ

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγραπτον·
δο ξα Αυ

τη ε σταιπα σι τοις ο σι οις αυ τσ

Με τα τηνεκ τα φσ σφ ρι κτη Ζω ο δο τα Ε

γερ σιν ωσ περ σφρα γι δασκ ε λυσας Χρι στε τσ μνη μα

τος σ τω κε κλει σμε ε νων θυ ρων ει σε λη λυ θας

προς τς πα νευ κλε εις Α πο στο λς σ χα ρο ποι ων

αυ τς και ευ θε ες σου πα ρε χο με νος τσ τοις

Πνευ μα δι α μετρον ε ε λε ε ος

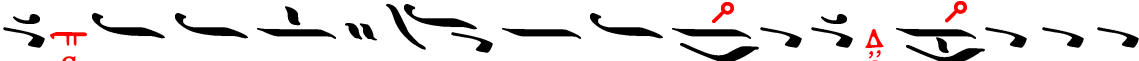

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

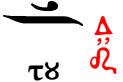
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

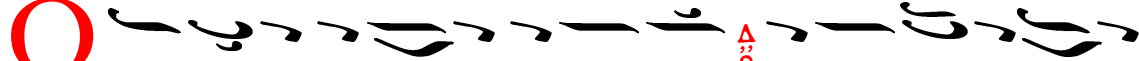

Ηω μας ο και Δι δυμος ουκ ην εν δη μων η νι κα

συ τοις Μα θη ταις ω φ θης Κυ ρι ε ο θεν η η πι στη

σε τη ση Α να στα α σει και τοις κα τι δσ σι σε

 ε β ο α ε ι μ η β α λ ω τ ο ν δ α κ τ υ λ ο ν ^π₉ ε ι ς τ η ν π λ ε υ ρ α ν α υ

 τ ε ^π₉ κ α ι τ ω ν η η λ ω ν τ α τ υ λ ω μ α τ α ^Δ₉ ο υ π ι ς τ ε υ ω

 ο τ ι ε ξ ε γ η η γ ε ε ρ τ α ι ^π₉

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· ^Δ₉ αἰνεῖτε
 αὐτὸν ^Δ₉ κ α τ α τ ο ^χ π λ η θ ο ς τ η ς μ ε γ α λ ω σ υ ν η ς α υ

Ω ς θ ε λ ε ι ς ψ η λ α φ η ς ο ν χ ρ ι ς τ ο ς ^Δ₉ τ ω θ ω μ α ε β ο η

 σ ε ^π₉ β α λ ε τ η ν χ ε ι ρ α κ α ι γ ν ω θ ι μ ε ^π₉ ο σ τ ε α ε χ ο ν τ α ^π₉

 κ α ι γ ε ω δ ε ς σ ω ω μ α ^Δ₉ κ α ι μ η γ ι ν ε α π ι ς τ ο ς ^π₉ ε

 π ι ς η ς δ ε τ ο ι ς α λ λ ο ι ς π ι ς τ ω θ η τ ι ^π₉ ο δ ε ε β ο η ς ε ν ^π₉

 ο θ ε ο ο ς μ ο υ κ α ι α ι ο κ υ ρ ι ο ς ^Δ₉ σ υ υ π α ρ χ ε ι ς δ ο

 ξ α τ η ε γ ε ε ρ ς ε ι ε ι ς ^π₉

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. ᾠχος Πα

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· ^Δ₉ αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ₉

 ε ν

 ψ α λ τ η ρ ι ω κ α ι κ ι θ α ρ α ^π₉

Δ ε ευ τε τη ην πα νε ορθονφαιδραν εν δο ξον Α

να στα σιν πα α ντες πα νη γυ ρι σαντες πα λιν ε ορ

τα σω μεν φαι δραν πα νη γυ υ ριν Γε ωρ γι ς τϑ

Μαρ τυ ρος και στε ψω μεν τϑ ς τον ε α ρι νοι οις

αν θε σιν ο ντα α ητ τη η τον ο πω ως ταις αυ

τϑ ι κε σι ι αις λα βω μεν των θλι ψε ων α μα

και πλημ με λη μα των α πο λυ τρω σιν

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορδαιαις και ορ γανω

Ο ο λον προ ο σε νη νο χας σου τον τω σοι δε

δω κο τι παμμα α καρ ζω ην ο λο κληρον ωσ περ

ο λο καρ πω σιν ζω σαν και εμ ψυ υ χον και θυ

σι αν ευ προσ δεκ τον και κα θα ρω τα α την ο θεν ε

χη μα τι σας πρε σβυς θερ μο τα α τος ζα λη ης ε ξαι

ρϑ μενος πα α ντας πι στει τϑς υ μνηντας σε Μαρ τυ ς

και προ σκα λθ με νθςσε Γε ωρ γι ε

Στίχ. Γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. πα σαπνο η αι νε σα α τω ω τον

Κυ ρι ον

Σ πο ο ρον γε ε ωρ γη σαςεμ με λως τον κα τα βλη

θε ντατδ λο ο γθ τη κα θα ρα σα ψυ χη τδ

τον ε πλε ο να σας πο νοις α θλη σε ε ως και σο

φως α πο θε μενος εν ε πδ ρα νι ι αις θη καιςτην

α κη ρα τον ευ ρες α πο λα αυ σιν ης νυ υν εμ φο

ρδ μενος μα α καρ ταις προς τον Θε ον σα πρε σβει αις

τδς πι στως υ μνδνταςσε πε ρι σω ζε

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Α Κε α νε τει ει λε ε το ε ε ε ε ε ε αρ

δευ τε ευ ω χη θω ω ω ω ω ω ω ω
 με ε ε εν ε ξε ε ε ε ε ε ε λα α
 α ε ξε ε λα α ψε ε ε ε ε ε λιε
 ε ε ε εν η α να στα α σι ις Χρι ι ι
 στου ου δε ευ τε ε ευ φραν θω ω ω μεν η του
 α θλο ο φο ο ρου μνη η η η η μη τους πι στους
 φαι δρου υ υ νου ου σα Α α νε δει ει ει χθη δι
 ο ο φι λε ε ο ορ τοι δε ε ε ε ευ τε μ
 στι κως αυ τη ην πα νη η γυ υ ρι ι ι ι ι
 σω ω ω μεν ου τος γαρ ως κα λο ος στρα τι ι
 ω ω ω της ην δρι σα το ο ο κα α τα
 τω ων τυ ρα α α αν νων και του τους κα α
 τη η σχυ υ νε μι μη της γε νο με ε νος
 του ου πα αθους του ου Σω ω τη η η η η ρο
 ος Χρι ι ι στου ουκ η λε η σε το σκε ευ ος το
 ο πη λι ι νον το ε ε α αυ του αλ λα γυ μνον

Δι ^{Πα}
 α νε χαλ κε ευ σεν εν βα σα α α α α νοις αυ
 το ο προ σα α μει ει βο ο ο ο ο με ε ε ε
 νος ^{Κε} αυ τω ω βο η η η η η η η σω ω
 ω βο η η σω ω ω με ε ε ε ε λιε
 ε ε ε εν ^Μ α θλο φο ο ρε ε ι κε ε
 ε τε ε ε ευ ε ^{Κε} εις το σω θη η ναι τα ας ψυ
 χα αση μων ^Δ

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς

Ἦχος ^{Πα}

^{Πα}
Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τδ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

^{Πα}
Μ εθ η με ρας ο ο κτω της ε γερ σε ω ως
 σου Ι η σου βα σι ι λευ μο νο γε ε νες Λο ο
 γε του ου Πα α α τρος ω φθης τοι οις μα α α
 θη η ται αι αι σου κε κλει σμε ε νωνων των θυ υ ρων

την ει ρη νην σου ου πα ρε ε χο ο με ε ε ε
 νος και τω α πι στου ουν τι μα α θη η τη τους
 τυ υ υ πους ε ε δει ει ει ξας δε ευ ρο
 ψη η λα α φη η η σον τας χει ρα α ας και
 αι αι του ουσ πο ο ο δας και την α κη ρα το ον
 μου πλεε ε ευ ραν ο δε πει σθεις ε βο ο ο ο
 α α α α σοι ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ου και ο
 Θε ο ο σμου δο ο ο ξα α α σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυριε Βασιλευ που ρα νιε Θεε
Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υιος οσ του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν
του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α
μαρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η
μας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
μη ην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος

Κ α τὰ ξι ι ὠσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος γὰ Ϝ Γα ϕ

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η
 εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ
 ρων κεκλει σμενων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παντων
 α να στασις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι
 ζων η μιν κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο
 ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̣α̣ Ϝ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
 τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
 νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣α̣ Ϝ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 2)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε΄ 4)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σωσον ἡμασ Ὑιέε Θεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληλυσι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σωσον ἡμασ Ὑιέε Θεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληλυσι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες. (ξστ' 4)

Σωσον ἡμασ Ὑιέε Θεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληλυσι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξστ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

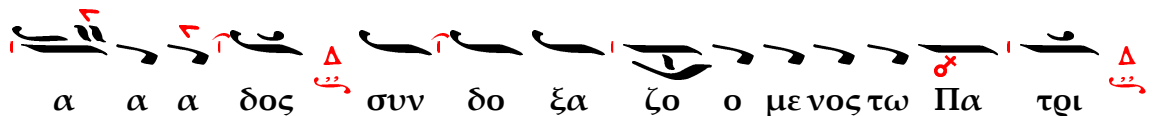
Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ἦχος Δι-Θ

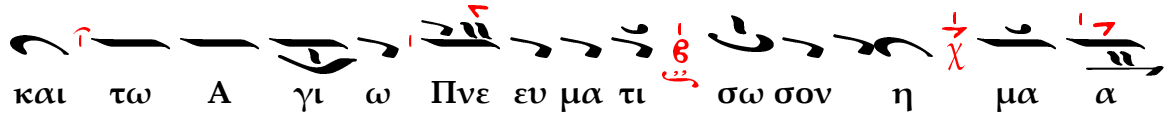
Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

Εν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα φ

ΕΓα Νη
σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η

εκ τα φθα νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ
 ρων κε κλει σμε νων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παν των
 α να στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι
 ζων η μιν κα τα το με γα σθ ε ε λε ε
 ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι-Θ

Ως των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω
 χων υ πε ρα σπι στης α σθε νων των ι α τρος βα σι
 λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο
 μα ρ τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
 θη ναι τας ψυ χας η μων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πδζ Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τη λθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ

ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
 σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἐτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♪ Πα ρ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο
 ος ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να
 α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η
 μας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος
 α θα α να α το ος ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N ^{Πα} ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

να α α μισ

A ^{Πα} α α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ω

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ος

A ^{Πα} α α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ω

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ο ος

A ^{Πα} α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ω ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α χα α α α

α Α α θα α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α

α α α να α α α ιε ε Α α θα α α α

α α να το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Ε λε ε ε ε η η η η η η η η η

η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α

α α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον να α ιε α α θα α α α να

α το ο ος Ε λε ε ε ε ε ε ε

η κλπ.

2) Καὶ οὕτω: να το ο ο ος Ε λε ε ε ε ε

ε ε η κλπ.

3) ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἦγουν κράτημα εἰς ἦχον οἶ.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

Ελεεεηηηηηηηη
σοοονηημααααααααα
ααααααααααααααααα

Ἔτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηنيῶ, ἰζ' Αὐγ. , βκ´ , ἀντεγράφη ἐνταῦθα δ' Μαΐου , βκα´ , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω χ

Εριρερερεριρερερεεεεμτε
ρερεεεριριρεεεεεεεεεεεεε
ρεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
ριρερερεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
ρεμτερεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
ρεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
ρεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
ρεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεε
τεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεεε

Πα
 ρι? ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 κρατ. εἰς χρ. Δι
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 Πα
 τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ἐπιβρ.
 ρε ρε κε ε ε ε γα α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

(Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑβδ. τῶν Πράξεων).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
 και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
 αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο β ε χ θ ο ς ε ξε λ ο σ την ψυ χη ην μ ο

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυτον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α
Χ'. Σκέπασόν με ἀπό συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θς ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυτον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσει δις, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ

ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

ᾠχος ᾠδῆς Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ᾠδῆ A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆ A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ᾠδῆ

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω **β** **γ**

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων ᾠδῆ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ᾠδῆ A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆ A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ᾠδῆ

Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϝ **β** **γ** εν ε ξο

μο λο γη σει **β** **γ** και εν ψαλ μοις **χ** α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

Α λλη λσ σ ι ι α Α α α α λλη
λλσ σ σ σ ι ι ι ι α Α λλη λσ σ σ
σ σ σ σ ι ι Α λλη λσ σ ι ι α α α α
α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι

αὐτοῦ.

Ἦχος ἰὶ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 α σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἔ Πα ρ

Ο ι τα α α α α α α α α α α Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
 ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω
 ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οιζω ο

ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α τρι α α α α

α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον

υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α θα α α

α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο

σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α

α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι

ο ο τι ι κη η η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α α

αν

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
 ο ο με ε ε ε νοι
 ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω
 ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
 η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα φ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
Π α ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ε

^{Πα}
Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε ^Δ₂

^{Πα}
Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^Δ₂

^{Δι}
Π α ρα α σχϞ Κυ ρι ε ^Δ₂

^{Πα}
Π α ρα σχϞ Κυ ρι ε ²²

^{Πα}
Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σα ⁹

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα}
μϞ ^Δ₂ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ ^Δ₂ και

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης

μϞ ⁹

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ετερον ἄργον}

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ ^{Δι} ^{Πα} Κυ ρι

ος ςε ρε ω μα α α α μϞ ς ς ς ς ^Δ₂

^{Πα} ^Μ ^{Πα}
και κα α τα φυ υ γη η η η η μϞ και αι

ρυ υ υ υ ςη η η ης μϞ ⁹

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα
^{Δι}
 Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και αι α α
^{Πα}
 χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

^{Πα}
Ε ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
^{Πα}
 νε ε σε ε ως

^{Πα}
Κ αι με ε τα α τσ Πνευ μα το ος ος
^{Πα}
Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α
α δα α α α και μη τε ε ρα τϛ ϛ Θε
ε ε ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον
δο ξα αν και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν
τω ων των ποι οι η η μα α α τω ων εν
υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ
νο ο ο ο με ε ε εν

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως,
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ^{Κε} ε τη ην φα α ει ει νη ην λαμ πα α α α
α α α δα α α α και αι μη τε ρα α
τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ε ε ε ϛ τη η ην α
ρι ζη η η η λον δο ο ο ξαν και
α α νω τε ε ε ε ε ε ε ρα α α

λη λου ι ι ι ι α α α α α α α α α α

Μετά την μετάδοσιν, ἀντί τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ